

decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: The story of Isaac – Leonard Cohen (1969)

Een lied dat op onnavolgbare wijze verwoordt waarover het gaat.

https://www.youtube.com/watch?v=VJQ8PK_glps

The door it opened slowly,
my father he came in,
I was nine years old
And he stood so tall above me
blue eyes they were shining,
and his voice was very cold.
Said, "I've had a vision
and you know I'm strong and holy
I must do what I've been told."
So he started up the mountain
I was running, he was walking
and his ax was made of gold.

Well, the trees they got much smaller
the lake a lady's mirror,
we stopped to drink some wine.
Then he threw the bottle over
broke a minute later
and he put his hand on mine.
Thought I saw an eagle
but it might have been a vulture
I never could decide.
Then my father built an altar,
he looked once behind his shoulder,
he knew I would not hide.

You who build the altars now
to sacrifice these children
you must not do it anymore.
A scheme is not a vision
and you never have been tempted
by a demon or a god.
You who stand above them now
your hatchets blunt and bloody
you were not there before
when I lay upon a mountain
and my father's hand was trembling
with the beauty of the word.

And if you call me brother now
forgive me if I inquire
"Just according to whose plan?"
When it all comes down to dust
I will kill you if I must
I will help you if I can
When it all comes down to dust
I will help you if I must
I will kill you if I can
And mercy on our uniform
man of peace or man of war
the peacock spreads his fan...

De deur ging langzaam open,
mijn vader kwam binnen,
ik was negen jaar oud.
En hij stond zo groot boven mij,
zijn blauwe ogen straalden
en zijn stem was ijskoud.
Hij zei: "Ik heb een visioen gehad
en je weet dat ik sterk en heilig ben
en dat ik moet doen wat mij is opgedragen."
Dus begon hij de berg op te klimmen
Ik rende, hij liep
en zijn bijl was gemaakt van goud.

Nu, de bomen werden alsmaar kleiner
het meer werd een vrouwenspiegel,
en we stopten om wat wijn te drinken.
Toen gooide hij de fles om
brak ze een minuut later
en hij legde zijn hand op de mijne.
Ik dacht dat ik een adelaar zag
maar het kan een gier zijn geweest
ik weet het niet zeker.
Toen bouwde mijn vader een altaar,
hij keek een keer achterom,
hij wist dat ik me niet zou verstoppen.

Jullie die nu de altaren bouwen
om deze kinderen te offeren
dit mogen jullie niet meer doen.
Een plan is geen visioen
en jullie zijn nooit in de verleiding gekomen
door een duivel of een god.
Jullie die nu macht over hen hebben
jullie bijlen zijn bot en bloederig;
jullie waren er vroeger niet bij
toen ik op een berg lag
en mijn vaders hand trilde
gedreven door de pracht van het woord.

En als jullie me nu broer noemen
vergeef me als ik jullie vraag:
'Volgens wiens plan?'
Als 't puntje bij 't paaltje komt
zal ik jullie vermoorden als het moet
en jullie helpen als ik kan.
Als 't puntje bij 't paaltje komt
zal ik jullie helpen als ik moet
en jullie vermoorden als ik kan.
En heb genade voor wie een uniform draagt
man van vrede of man van oorlog
de pauw spreidt altijd zijn veren ...

Intredelied: ZJ 720 Door de wereld gaat een woord

<https://www.youtube.com/watch?v=31lbd17V6Ok>

Door de wereld gaat een woord en het drijft de mensen voort.
Breek uw tent op, ga op reis naar het land dat ik u wijs.

**Refr.: Here God, wij zijn vervreemden, door te luisteren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden naar het nieuw Jeruzalem.**

Menigeen ging zelf op pad daar hij thuis geen vrede had.
Eeuwig heimwee spoort hem aan, laat ook hem het woord verstaan.

Refrein

Door de wereld klinkt een lied
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang,
richten pelgrims hun gezang.

Refrein

Welkom: (BD)

Pr.: Macht uit handen geven is een levenslang leren.
Voor Abraham betekent dit leren het verlaten van het vaderhuis
en het loslaten van zijn enige zoon.
Hij gaat door een nacht van onzekerheid
en vertrouwt erop dat leven en toekomst
ook zonder machtsuitoefening mogelijk zijn.
Geen mens wordt nog geofferd op het altaar van de macht.

L.: Voor Jezus betekent dit leren het koningschap uit handen geven
en een dienaar van mensen worden. In Jezus is de Thora mens geworden.
Samen luisteren naar hem, het mens geworden woord,
betekent macht herverdelen.
Een verhaal van loslaten en fundamentele verandering.

Pr.: In Congo geven lokale traditionele leiders
hun macht uit handen, zodat boerenunies
de toegang tot hun gronden veilig kunnen stellen.
Wie macht uit handen geeft, leert luisteren naar mensen,
wordt niet alleen een naaste maar dienaar van het leven.
Welkom in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

of:

De tweede etappe van onze 40-dagentocht naar Pasen
is een bergetappe.

Abraham beklimt de berg om er zijn zoon Isaak te slachtofferen.
Maar dan blijkt dat God niet wil dat mensen, in zijn naam,
elkaar en zeker niet kinderen (**zie L. Cohen hierboven**) tot slachtoffer maken.

Toen Petrus, ook boven op een berg,
zag hoe Jezus van gedaante veranderde
en de gestalte aannam van de verheerlijkte Christus,

waande hij zich in de zevende hemel.
Daar wou hij wel een hutje bouwen.
Maar hij had nog niet begrepen
dat niemand deel kan hebben aan Gods heerlijkheid
tenzij hij eerst Jezus op zijn levensweg volgt.
Een levensweg die uitmondde in zijn kruisweg.

Hoe zien en ervaren wij God?
Dat is de vraag die ons vandaag bezig houdt.
Misschien anders en onverwacht
toont God zich en spreekt Hij tot ons.
We worden uitgenodigd om anders om te gaan met ... God.

Gebed om ontferming:

Heer,
wij zijn niet doof, maar vaak hardhorig.
Wij zijn niet blind, maar vaak kortzichtig.
Wij zijn niet verlamd, maar vaak te traag.
Wij zijn niet gebrekkig, maar vaak onhandig.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus,
wij zijn niet dom, maar vaak eigenwijs.
Wij zijn niet moe, maar vaak moedeloos.
Wij zijn niet ongelovig, maar vaak bijgelovig.
Wij zijn niet ondankbaar, maar vaak vergeetachtig.
Wij zijn niet ongelukkig, maar vaak ontevreden.
Wij zijn niet kwaad, maar vaak onvriendelijk.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Heer,
wij zijn niet liefdeloos, maar vaak onaandachtig.
Wij zijn niet hoogmoedig, maar vaak prikkelbaar.
Wij zijn niet bang, maar vaak onrustig.
Wij zijn niet vijandig, maar vaak onverschillig.
Wij zijn vaak lauw, en dat is erg.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Pr.: Heer,
vergeef ons onze tekortkomingen
en neem ons op in uw liefde die geen grenzen kent. Amen.

Openingsgebed:

God wij vragen u:
mogen wij U ervaren in ons dagelijkse bestaan.
Mogen wij iets van uw verblindend licht zien.
Mogen wij engelen van mensen ontmoeten
die ons ontwapenen.
Mogen wij na eindeloos verdwalen
toch een keerpunt, een nieuw begin vinden,
hier en nu, dankzij Jezus. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Genesis (Gen, 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18)

1 In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: 'Abraham.' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.'

2 Hij zei: 'Ga met Isaak, uw zoon, uw enige, die u liefhebt, naar het land van de Moria, en draag hem daar, op de berg die Ik u zal aanwijzen, als brandoffer op.'

9 Toen zij de plaats die God hem had aangewezen bereikten, bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, bovenop het hout.

10 Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon te offeren,

11 riep de engel van de Heer hem vanuit de hemel toe: 'Abraham, Abraham!' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.'

12 En Hij zei:

'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat u God vreest, want u hebt Mij uw zoon, uw enige, niet willen onthouden.'

13 Abraham keek om zich heen en zag een ram die met zijn hoorns in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon.

15 Toen riep de engel van de Heer

voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham

16 en zei: 'Bij Mijzelf heb Ik gezworen - godsspraak van de Heer - omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet hebt onthouden,

17 zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen even talrijk maken als de sterren aan de hemel en de zandkorrels aan het strand van de zee.

Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten.

18 Om uw zaad zullen alle geslachten van de aarde zich gezegend noemen, omdat u naar mijn stem hebt geluisterd.'

Tussenzang: Psalm 116 (115) 10 en 15, 16-17, 18-19

Refrein: Ik mag weer leven onder Gods oog
in 't land van de levenden.

Ik bleef vertrouwen, al zei ik:
ik ben gebroken van smart;

Want kostbaar is in de ogen des Heren,
het leven van wie Hem vereert.

O Heer, ik ben uw dienaar,
uw knecht, de zoon van uw dienstmaagd,
Gij hebt mijn boeien geslaakt.

Met offers zal ik U loven,
de Naam van de Heer roep ik aan.

Ik zal mijn geloften volbrengen
waar heel zijn volk het ziet.

Op 't voorplein van uw tempel,
in uw Jeruzalem.

Tweede lezing: (Rom. 8, 31b-34)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,

31 Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn?

32 Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard;
voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd.

En zou Hij ons na zo'n gave ook niet al het andere schenken?

33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen?

God die rechtvaardigt?

34 Wie zal hen veroordelen?

Christus Jezus misschien, die gestorven is,

meer nog, die is opgewekt

en die, gezeten aan de rechterhand van God, onze zaak bepleit?

Lied: ZJ 531 God die ons heeft voorzien

<https://www.youtube.com/watch?v=1xYxLGjefvc>

God die ons heeft voorzien en kent bij onze naam,
die ons ten leven riep en houdt in het bestaan.
Hij heeft ons voorbestemd te lijken op zijn Zoon
die mens is zoals wij en in ons midden woont.

Hij heeft zijn eigen Zoon geen enkel leed bespaard.

Hij heeft ten einde toe zijn geest geopenbaard.

als God zo voor ons is wie zal dan tegen zijn?

Al wat ons overkomt zal hoop en zegen zijn.

Wie zal ons scheiden ooit van God ons goed en bloed.

Geen toekomst en geen dood bedreigt ons meer voorgoed.

Genadig en getrouw wil Hij mijn vrede zijn.

Geen mens die Hem weerhoudt om onze God te zijn.

Evangelie: (Mc. 9, 2-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

2 Zekere dag nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee
een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was.

Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante,

3 en zijn kleren werden schitterend wit,
zoals geen bleker op aarde ze maken kan.

4 Elia verscheen hun samen met Mozes, in gesprek met Jezus.

5 Petrus zei daarop tegen Jezus:

`Rabbi, het is maar goed dat wij hier zijn;

laten wij drie hutten maken,

voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een.'

6 Want hij wist niet wat hij moest zeggen; zo vol ontzag waren ze.

7 Er kwam een wolk die hen overdekte,
 en er klonk een stem uit de wolk:
 `Dit is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.'
 8 Toen ze rondkeken, zagen ze ineens niemand meer,
 alleen Jezus was bij hen.
 9 Terwijl ze van de berg afdaalden,
 bezwoer Hij hun niemand te vertellen wat ze gezien hadden,
 voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan.
 10 Dit woord grepen ze aan om onder elkaar te bespreken
 waarop dat `uit de doden opstaan' sloeg.

Overweging(en):

Priester Luc Deschodt (+28-12-2023) bracht drie jaar geleden in deze rubriek volgende overweging. We nemen ze graag nog eens op in bewondering en waardering voor Lucs gave van het woord.

Verleden week waren we met Jezus in de woestijn, vandaag met hem op de berg. In de woestijn worstelt de mens met zichzelf, op de berg komt de mens God tegen! Tot Abraham zegt God: "dit kind is van mij: doe het geen kwaad!" Tot Jezus horen we zeggen: "dit is mijn welbeminde" luistert naar hem!" Abraham is niet zomaar een Bijbelse figuur, hij is de vader van ons geloof en van het geloof van alle joden en moslims! Ja, wij zijn familie van mekaar. Maar als we eerlijk zijn, hebben we wel moeite met zo'n verhaal! Kunstenaars hebben het op talloze wijzen uitgebeeld. Hoe kan God God zijn en de mens zo wreed op de proef stellen? Leonard Cohen zingt er een prachtig lied over (je moet maar eens luisteren, de link staat in de liturgische bijlage van deze zondag). Hij zingt het als een verhaal dat nog altijd gebeurt als we met verkeerde Godsbeelden in het leven staan.

Wij lezen natuurlijk maar een stukje uit dat lange verhaal. Wij kennen niet de context van een cultuur van 4000 jaar geleden. Maar we zien in Abraham iemand die de moed heeft om te luisteren naar de stem in zijn hart en zijn geweten.

Hij luistert ook als die stem zegt: "maak je los uit je veilige wereld en welvaart, maak je los van de wereldbeelden en de godsbeelden die de mens niet kunnen verwarmen!" En Abraham verlaat zijn familie en zijn welvarende stedelijke cultuur. Hij wordt een nomade, een trekker, op zoek naar die God die hem persoonlijk aanspreekt! Het is een weg met vele hindernissen met levensgevaar voor hem en zijn vrouw. En hij die gelooft in toekomst.... blijft kinderloos. Hij zoekt een kind te krijgen bij een andere vrouw en krijgt dan toch een eigen kind... zou hij dan dit kind weer moeten loslaten???

Als Abraham de vader van het geloof is, dan heeft geloof zeker iets te maken met durf en moed ook onbekende wegen te gaan en te kiezen voor het leven!

Ook wij bevinden ons nog altijd op die weg. Als kerk bevinden we ons nu heel zeker op onbekende wegen. Geloven is ook bekoord worden om het op te geven. Het is worstelen met God zelf, er niet mee in het reine komen, er soms niet meer van willen weten en ...niet zonder kunnen.

Abraham moet zijn vader en moeder verlaten, zijn land, zijn familie, zijn cultuur, 'alles wat achter hem ligt'. En als hij daarmee klaar is moet hij nog een keer afstand doen: 'nu van alles wat voor hem ligt', zijn toekomst, zijn kind, zijn nageslacht. En juist daar waar het vertrouwen het haalt op de twijfel, daar staat God! Daar klinkt de stem: "uw kind uw nageslacht zal leven, gij zijt van mij, gij zijt mijn toekomst". Waar het vertrouwen het haalt op de twijfel daar is God.!

Goede vrienden, ook in het hart van Jezus is er twijfel, grote twijfel. Hij heeft ook alles verlaten en is op weg gegaan met zijn leerlingen. Hij heeft bevrijding gebracht, 'blijde boodschap', een 'nieuwe wereld'! Maar hij heeft ook vijandigheid opgewekt bij de leiders van het volk en twijfel bij zijn volgelingen.

Dit verhaal gebeurt kort voor het paasfeest. Er hang dreiging in de lucht, wat zal er met hem gebeuren? Waar is God? Jezus heeft stilte nodig, hij gaat met enkele van zijn

leerlingen de berg op om alleen te zijn, om te luisteren naar God. Hij luistert naar de grote verhalen waarin God tot ons spreekt.

Naar Mozes bijvoorbeeld. Wat gebeurt er met Mozes als hij met zijn volk voor een zee van water staat en niet meer terug kan? Wat gebeurt er met Elia als hij voor zijn leven moet vrezen en de woestijn in vlucht naar de berg Sinaï? Ja ze krijgen beide een woord van God. "Mozes ga door de zee"! "Elia keer terug naar je opdracht"! Mozes gaat de zee in, Elia keert terug en God gaat met hen mee!.

Jezus is in gesprek zegt de verteller met Mozes en Elia. Dit wil zeggen, hij luistert echt naar die verhalen, hij luistert naar Mozes en Elia en ook Jezus krijgt een woord van God: "Gij zijt mijn zoon, gij zijt mijn geliefde"!

En het woord doorstraalt Jezus. Het is alsof alle nevels boven de horizon open gaan en Jezus zelf het licht en de horizon is geworden. Even maar! Maar genoeg om te weten dat dit zijn bestemming is! Ja, dit is zijn bestemming maar niet zonder eerst de reis naar Jeruzalem moedig aan te vatten. Vanaf dat moment gaat de tocht bergafwaarts een paar dagreizen ver tot in Jeruzalem, ja, tot aan Pasen!

Goede vrienden dat verhaal is ook ons verhaal. Jezus wil ook ons meenemen naar de berg. Laten ook wij ons door hem meenemen naar die stille plek.

Durven we hem onze diepe vragen toevertrouwen. We kennen allemaal momenten van twijfel. Voor wie doe ik het nog? Sommige mensen dragen een loodzware last, vaak de last van de liefde, hoelang kan ik dit nog aan?

Tot we ook wij een woord ontvangen: "gij zijt van mij, je bent mijn geliefde mens! Een woord dat dat ook mij optilt. Dat mij, dat ons kracht geeft, dat ons draagt en ons moedig doet verder gaan....Pasen tegemoet!

Luc Deschodt

Het woord 'God' of 'goden' zit niet spontaan in onze woordenschat, tenzij om eens te vloeken of onze verbazing uit te drukken. Maar vergis je niet: al spreken we er niet meer over, mensen hebben toch wel een 'god' waar ze alles aan zouden opofferen. Waar je in je leven alles voor over hebt, dat is je 'god', zelfs als benoem je die zo niet.

Ook onze moderne samenleving heeft zo zijn 'goden'. Aan het geld, aan de winst wordt toch wel veel opgeofferd, hé. En dan is er de 'god' van macht en fanatisme. De blinde drift om in te palmen, te bezitten, je doel te bereiken ten koste van alles. We krijgen er dagelijks beelden van in de nieuwsberichten. Daartegenover staat het Bijbels verhaal van een heel 'andere' God. Eén die 'stop!' roept aan Abraham die denkt zijn zoon te moeten offeren.

Bij die eerste lezing past enige achtergrondinformatie. Kinderoffers waren gebruikelijk in het land Kanaän, als brandoffer en zelfs ingemetseld in de muren van een stad. De gedachte die er achter stak was dat het de doden zijn die als hogere machten de levenden beheersen. Het offeren van het eerste kind moest de weg vrij maken voor een gunstige toekomst. De 'god' die Abraham op de proef stelt, wordt in dit verhaal met de algemene naam 'El' of 'Elohim' aangesproken. Het kan nog de primitieve god zijn die in Abrahams omgeving leefde in de hoofden en de harten van de mensen. Maar als het verhaal zijn ontknoping nadert is het 'de engel van Jahwe' die hem dringend halt toe roept. 'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets!' De praktijk om kinderen op te offeren moet voorgoed gedaan zijn.

Al leven wij in heel andere tijden, toch worden kinderen ook vandaag nog steeds geofferd. Denken we maar aan kinderarbeid, aan kinderprostitutie, aan kinderen op de vlucht die verdrinken in de Middellandse zee. We moeten zelfs vast stellen dat kindermisbruik in onze eigen kerkelijke middens veel slachtoffers heeft gemaakt. Opnieuw moeten wij Gods stem laten horen: 'Stop daarmee!'

Over dit verhaal van Abraham schoof de bijbelse verteller een verhaal van geloof en ongeloof. Omwille van de onvruchtbaarheid van zijn vrouw Sara, schakelde Abraham de slavin Hagar in om toch maar een kind te hebben dat zijn naam en toekomst zou verzekeren. En als hij van God de belofte krijgt dat hij een eigen zoon zal hebben, barst hij in lachen uit: 'Ik, een oude man en Sara, een oude vrouw...dat kan toch niet.' Ook Sara lacht stiekem in de hoek van de tent om deze onmogelijke gedachte. Als dan die zoon toch geboren wordt, krijgt hij de naam Isaak, wat betekent 'men lacht'.

Die heel andere God van de Bijbel laat zich niet meeslepen door de gewone gang van zaken waar de wereld vol van is: zonen die hun vader opvolgen en voortbouwen op een dynastie die macht en invloed zeker stelt.

Abraham moet van zijn voetstuk gehaald worden. Hij moet de nacht van onzekerheid doorgaan en niet op eigen kracht maar in vertrouwen op God, zijn toekomst ontvangen. Hij zal heel wat moeten 'los laten!!' Eerst was het zijn familieclan, zijn grond waar hij uit weg moest trekken, het onbekende tegemoet. En nu de vanzelfsprekende gang van zaken dat je de toekomst veilig stelt met je zoon als opvolger. Daarom legt de schrijver het bevel van God om de zoon op te offeren uit als een beproeving. Abraham, die denkt alles kwijt te spelen, moet blind vertrouwen op God die wel zal voorzien. De verteller laat Abraham op tocht gaan met zijn zoon en een paar knechten om dit offer te volbrengen maar laat ondertussen doorschemeren dat het ten goede zal keren. Als ze bijna op de bergtop zijn, zegt Abraham tot zijn knechten: 'Blijf hier tot ik samen met mijn kind naar jullie terugkeer!' En als zijn zoon opmerkt dat ze wel brandhout bij hebben en vuur maar geen lam om te offeren, dan antwoordt Abraham rustig: 'God zal er wel in voorzien!' De ram, die in het struikgewas is vastgeraakt, vervangt het mensenoffer. En de vader krijgt zijn kind levend terug, niet als zijn bezit, wel als kind van Gods belofte. Bijbelse figuren moeten doorheen lijden en pijn groeien om een teken te worden van de andere samenleving, die God wil brengen.

Abraham zal gezegend worden met een groot nageslacht. Niet als doel op zichzelf maar om zegen en geluk te brengen voor de hele wereld. Zo klinkt de belofte in de lezing: 'Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde, omdat gij naar mijn stem hebt geluisterd.'

Je hebt profetische mensen en groepen nodig die niet wankelen, die rotsvast vertrouwen en op wie je kan bouwen. Dat is ook zo in onze dagen. Broederlijk Delen neemt ons in deze campagne mee naar Congo. Zowel de grond als de vele grondstoffen zijn er al vele jaren in bezit van enkelen. Ondertussen leeft de bevolking in extreme armoede. Meer en meer verenigen boeren zich in boerenunies. Deze unies verbeteren de toegang tot levensmiddelen, verdedigen rechten en belangen van landbouwers, en ondersteunen landelijk ondernemerschap. Sommige van deze Unies hebben specifieke doelgroepen op oog: zoals studenten en vrouwen. Het is een strijd voor rechtvaardigheid, die aanstekelijk werkt, die anderen mee mobiliseert.

Dat brengt ons bij het evangelieverhaal. Jezus gaat net als Abraham met enkele van zijn leerlingen een berg op. Daar staat hij in het licht van de Thora. Het licht van God zelf schijnt op zijn omstreden optreden. Jezus voelt aan dat zijn weg naar Jeruzalem geen triomftocht zal worden, eerder een harde confrontatie en wellicht wacht hem de dood. Maar hier op de berg, heel even, wordt Jezus de stralende mensenzoon die in gesprek gaat met de sleutelfiguren Mozes en Elia. Die twee wisten ook alles van miskennis en aantijging maar ook van de nooit ophoudende liefde en trouw van God. Dat goddelijk licht zal zich vooruitwerpen op de moeilijke weg die ze samen te gaan hebben. Simon die van Jezus de bijnaam Petrus (rots) kreeg, is nog lang niet het steunpunt waartoe hij geroepen is. Hij stelt voor om op de berg een tent te bouwen om het zalige moment vast te houden. Hij zal de crisis nog door moeten om zijn meester Jezus niet van zijn lijdensweg af te houden. Hij en zijn medeleerlingen krijgen al vast deze boodschap mee: 'Hier, mijn beminde zoon, luistert naar hem!'

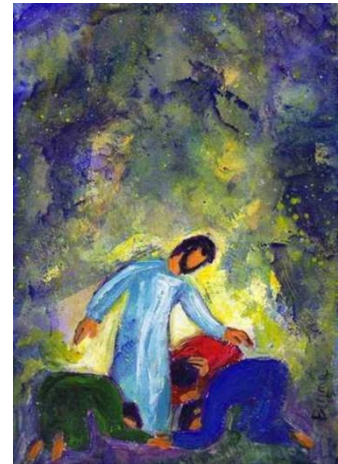
Dat licht op de berg moet nog in stilte bewaard worden tot het echt Pasen wordt en 'de mensenzoon uit de doden zal opstaan'.

Kunnen ook wij, samen met de gemeenschappen van het Zuiden, reeds flitsen zien van een nieuwe wereld? Al is zo vele jaren al de macht in Congo in handen van een kleine groep, die zichzelf bedient, die met geweld het grootste deel van de bevolking van levenskansen uitsluit, er komt verandering van onderuit met kleine projecten die we kunnen ondersteunen. Samen macht herverdelen, daar gaat het om. Je weet wel: 25% van de mensen kan het heersende systeem doet kantelen.

Het licht en de hoop die vandaag uit de Bijbelse lezingen stralen, willen we vasthouden, ook als we de berg moeten afdalen en de lange weg gaan.

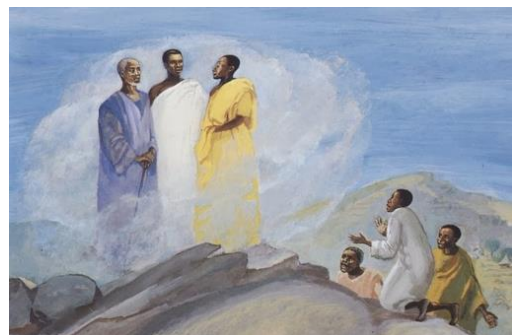
(BD - Jan De Roeck)

Adem diep
de goddelijke heerlijkheid in op de berg
en ga in de dalen der mensen.
Adem er Gods heerlijkheid uit
in de ellende van de tijd.
Verzink niet in gepieker.
Jezus is bereikbaar voor je,
als je geloof hebt.
Jezus is er voor jou,
als je zegt: hier ben ik!

Laat je zijn aanwezigheid niet ontnemen!
Je vreugden, je lijden,
je afkeer van de mensen,
je moeheid,
je innerlijke opstandigheid,
je tegenzin -
dit alles zijn slechts
rimpels aan de oppervlakte
die niet kunnen verhinderen
dat Jezus er is,
dat Hij je liefheeft,
dat Hij je nodig heeft,
dat Hij je zegent
tot overgave aan zijn Vader
en tot offer voor je broeders. (H. Hümmer)

Als twijfel en angst ons leven aanvreten
en de moed ontbreekt om door te gaan,
toon ons dan de weg naar de berg:
die plek van stilte om even met U alleen te zijn,
om kwaad en zorgen af te geven
aan U, die onze grote Drager bent.
Zet ons dan op het spoor
van Mozes, Elia en Jezus,
die ook hun angst en twijfel hebben gekend,
en toch hun keuze trouw zijn gebleven,
en zo dragers zijn geworden van uw Licht.
Leer ons
ons te spiegelen aan hen
die zo dicht met U verbonden waren,
zo intens vanuit U leefden,
dat zij uw Licht, uw Naam uitstraalden,
en alles in hen sprak van
"Ik zal er zijn voor u".
Doe ons weten dat Gij in hen te vinden zijt,
in ons te zien zult zijn
als wij verder gaan op hun weg.
Geef ons nu en dan, en soms heel even,
zo'n moment van licht in uw stilte,
in het weten dat wij door U bemind zijn,
en toon ons dan de weg naar de vlakke,
naar het dagelijkse leven,
om met uw kracht uw weg verder te gaan.

(Carlos Desoete)

Soms zou ik van gedaante willen veranderen.
Niet om mooier of knapper van uiterlijk te zijn,
of voorgoed een slanke lijn te hebben,
of een atletisch lichaam,
zodat ik tot de topsporters ga behoren.
Neen, die verandering hoef ik niet.
Ik heb het over een gedaanteverandering
van aards naar iets meer hemels,
van bewolking naar zon,
van zwaarmoedig naar blijer leven.

Soms kan het me benauwen
wat er aan dreiging in de wereld gebeurt,
of aan intens verdriet om me heen.
Op die momenten wordt mijn gezicht te aards,
mijn stemming te bewolkt,
en zijn mijn ogen te zwaar.

Dan zeggen mijn vrienden:
"Aan je gezicht te zien,
zie je het vandaag niet zo zitten."
Dan kan ik verlangen naar een gedaanteverandering,
naar een berg Tabor,
waar het gezicht van Jezus ging stralen als de zon.
Ik begrijp nu Petrus
- die bij de gedaanteverandering aanwezig was -
dat hij op die plek drie hutten wilde maken
om er voorgoed te blijven.
Zo 'n stralend gezicht in je buurt
is immers de nabijheid van de hemel zelf
en dat wil je toch nooit meer loslaten.

Petrus en nog een paar leerlingen hebben het mogen meemaken:
een voorproef van wat de hemel is,
waar gezichten stralen
en ieder een welbeminde dochter of zoon is.
Het heeft toen niet zolang geduurd,
die gedaanteverandering,
en daarna mochten ze er niet over praten...
onze aarde was kennelijk nog niet rijp
voor zo 'n ingrijpende verandering,
tenzij die ene keer en misschien wie weet
nog eens een keer en nog een keer.

Ik hoop dat ik er dan bij ben.

(Gerard Van Holstein uit 'Water in je handen')

Woorden van geloof:

Ik geloof in het leven,
mij gegeven als enige kans om mens te worden.

Ik geloof in de Vader van dit leven,
die zin geeft aan mijn bestaan.

Ik geloof in Jezus Christus.

Mensgeworden God van liefde,
Mens voor de anderen,
gekruisigd, maar levend voorgoed,
een Mens om nooit te vergeten.

Ik geloof in zijn Geest.
Die levend maakt en kracht geeft,
die werkt in mens en tijd,
die kwaad en onrecht aandurft
en niet ophoudt de liefde waar te maken.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die op weg is naar verlossing toe.

Ik geloof in dit leven,
als weg en mogelijkheid
naar de Liefde die volkomen is. Amen.

Voorbeden: (BD)

Pr.: Van harte met elkaar verbonden en gedragen door Gods trouw,
mogen wij bidden:

L.: Voor alle mensen die roepen om vrede en dromen van gerechtigheid.
Dat zij als profeten de hoop in zich blijven dragen.
Dat zij in hun leven de ruimte blijven vinden
om realistische plannen te maken en mensen daarvoor samen te brengen.

Voor allen die macht bezitten in Congo. Dat ze die niet voor zichzelf houden
maar hem verdelen en inzetten voor het welzijn van de hele bevolking.
Dat wie onrechtvaardig handelen, mogen inzien
dat zij daardoor hun menselijkheid kunnen verliezen.

Voor ons allen die in deze veertigdagentijd mee strijden voor rechtvaardigheid.
Dat wij kunnen loslaten wat ons belet om in het licht te leven: bezit of macht of
eigenwaan. Dat wij ruimte en tijd vinden om te delen wat wij belangrijk en
waardevol vinden.

Pr.: Eeuwige God, geef hoop en toekomst aan onze wereld.
Luister naar ons bidden, zodat wij kunnen getuigen van uw liefde en trouw. Amen.

Lied: ZJ 324 Waar is de plaats die vrede lacht?

https://www.youtube.com/watch?v=Pjz_CI9U6rA

Waar is de plaats die vrede lacht?
Waar wordt aan mensen recht verschafft?
Waar is de God die leven geeft?
In elke mens die liefde deelt.

Ik zoek de plek waar vrijheid heerst,
waar elke mens van angst geneest,
ik zoek de God die armen heelt,
in elke mens die liefde deelt.

Ik zoek het land dat vreugde heet,
vrij van geweld en oorlogsleed,

ik zoek de stad waar God regeert,
in elke mens die liefde deelt.

Hier is de plaats waar vrede lacht,
hier wordt aan mensen recht verschaft,
hier is de God die leven geeft,
in elke mens die liefde deelt.

Gebed over de gaven: (BD)

Wij die geneigd zijn
de hand te leggen op uw gaven,
de eigen toekomst te verzekeren,
staan hier, God, voor U met lege handen.
Met brood en wijn die gedeeld worden,
toont U ons een weg van vertrouwen
zoals Jezus die ging.
Wek in ons dezelfde bereidheid.
Dan zal een beloftevolle toekomst ons deel zijn.

Groot Dankgebed:

God,
drie leerlingen mochten met U samen zijn bovenop een berg.
Het was een moment van stilte en rust,
van innerlijk geluk, van uitzicht op wat komen zal.
De tenten werden toen niet opgeslagen,
want hun geloof was nog te broos,
maar hun verlangen naar een wereld van vrede en geluk werd aangewakkerd.

Zo mogen ook wij hier samen zijn om,
gedragen door God en elkaar,
vol verlangen uit te zien naar een nieuwe wereld
gedragen door liefde en goedheid.

Want in ons hart hebt U de hunkering gelegd
naar een betere wereld, vol van het beste in iedere mens.
Daarom mogen wij U loven, prijzen en dank zeggen
met de woorden: **Heilig, heilig, heilig de Heer ...**

Boven op de berg toonde Jezus aan zijn vrienden
een nieuw gelaat, een nieuw uitzicht
uitstijgend boven de soms pijnlijke werkelijkheid.
'Kijk boven de ellende uit,
laat u niet langer raken door het kwaad,
geef het geen kans.
Er komt een nieuwe tijd.
Zie, Ik ga iets nieuws beginnen.
Merk je het nog niet?'
Dit was zijn nieuw Verbond.

Daarom bracht Hij zijn leerlingen regelmatig samen
om te eten, om te bidden,
om zichzelf uit handen te geven
voor een nieuwe wereld zonder haat.

Zo heeft Hij het ook gedaan die avond voor zijn sterven ...

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Ook dit samenzijn is getekend door leed en pijn,
zoals overal waar mensen samen zijn.
Moge Jezus' verrijzenis kracht en steun geven
om te geloven in Gods goedheid.

God, geef dat we mogen geloven tegen alle twijfel in.
Geef dat we mogen blijven hopen en vertrouwen.
Geef ons uw liefde die sterker is dan het kwaad en de dood.

God, aarzel niet uw belofte waar te maken
van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
aan ons gegeven om voor altijd in vrede te leven.

Wij bidden voor onze onvolmaakte mensenwereld.
Laat ons dromen boven fouten en pijn uit
dat wij hem zullen vernieuwen
en aan een veilige toekomst zullen bouwen
voor groot en klein.
Uw droom, God,
met die zekerheid dat U dicht bij ons wilt zijn.
Wij vragen het U,
omwille van Jezus, uw Zoon.

Want door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Goede God,
ik vraag mij af of wij U wel 'onze Vader' kunnen noemen,
zolang wij niet echt als broers en zussen met elkaar omgaan.

Hoe kunnen wij beweren dat wij U heiligen,
als we U ver weg in de hemel willen houden,
zolang zovele verre en nabije broers en zussen
onderdrukt en vergeten worden?

Hoe kunnen we U vragen om dagelijks brood,
terwijl wij meer dan genoeg hebben
en zovele broers en zussen van honger sterven?

We kunnen U enkel vragen:
geef ons de kracht
om ons niet te laten verleiden tot het kwade,
om de schulden van anderen kwijt te schelden,
om te delen van ons dagelijks brood.
Dan pas kunt Gij onze schuld vergeven,
dan pas kan uw wil werkelijkheid worden,
dan pas zal uw Rijk komen. Amen.

Vredeswens:

De weg naar de ander
is wegtrekken uit jouw eigen zekere wereld.
Wie de berg durft op te gaan,
zal nooit meer dezelfde zijn.
Bidden wij in deze geest:
Heer Jezus,
geef ons de moed en de kracht
om klaar te staan voor elkaar
in goede en slechte tijden.
Laat ons, geheel en al vervuld van uw Geest,
teken zijn van uw vrede hier op aarde.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.
En geven wij elkaar een teken van vrede en verbondenheid.

(Monique Suys)

Lam Gods

Communie

Liederen: ZJ 403 Gij zijt in glans verschenen

https://www.youtube.com/watch?v=3bJhCYRFO_s

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen, ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen door ons U aangedaan,
Gij blijft in glans verschijnen, ziet ons in glorie aan!

Uw marteling, uw lijden, in aller wereld nood,
uw kruisgang door de tijden, uw dagelijkse dood:
Het straat voor onze ogen, het glanst uit alle pijn.
Aan haat en hoon onttoegen blijft Gij onz' glorie zijn!

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen of heerlijk rijst uw beeld
en doet ons mee ontstijgen in glans die alles heelt

Slotgebed: (BD)

God, ook wij willen vasthouden wat ons schitterend lijkt
zoals Petrus die op de berg drie tenten wou optrekken.
Maar de weg van Jezus gaat verder in het dal,
waar keuzes moeten gemaakt worden en tegenstand wacht.
Laat uw stem die zegt:
"Hier, mijn geliefde zoon, luister naar hem!"
ons wakker houden.
Geef dat wij elkaar steunen om samen die weg te gaan.
Vandaag en de dagen die komen. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

De enige droom die waard is gedroomd te worden is de droom dat je echt zou leven terwijl je levend bent en slechts dood zou zijn wanneer je gestorven bent. Dat je vreugde zoekt, ook op de droevigste plaatsen, en schoonheid nastreeft tot in haar verste schuilhoeken. Dat je nooit versimpelt wat gecompliceerd is of ingewikkeld maakt wat eenvoudig is. Dat je kracht respecteert, maar nooit de macht. En boven alles: dat je leert goed te kijken, probeert te begrijpen. Dat je nooit zou wegstaren en nooit, nooit zou vergeten en nooit opgeven.

(naar Arundhati Roy, Indische schrijfster-activiste) (BD)

'Sinds de jaren zeventig hangt er boven mijn bureau een foto van bisschop Helder Camara met de tekst: 'Wanneer ik voedsel geef aan de arme noemt men mij een heilige. Wanneer ik vraag waarom de arme geen voedsel heeft, noemt men mij een communist'. In een tijd van ideologische discussies was dit voor mij enorm verhelderend. En het bleef voor de rest van mijn leven een leidraad telkens er keuzes moesten gemaakt. Eind jaren zestig lanceerde een actiegroep in Leuven de slogan: '40 dagen delen, 365 dagen stelen'. Indien we enkel delen en niet de oorzaken van onrecht en ongelijkheid aanpakken, noch werken aan radicale herverdeling van macht en bezit, dan blijven we het jaar door stelen. Alleen door herverdeling houden we het visioen van gerechtigheid en vrede levendig.'

(Uit een getuigenis van Marcel Cloet, vrijwilliger van Broederlijk Delen)

VASTEN 2024
HET HANDENSYMBOOL: SAMEN

Broederlijk Delen
ST. BARTHOLOMÉUS 10

